

ind paa den Lov, som nu er vedtaget — og man har ikke kunnet faae Loven istand uden vor Stemme, det vil jeg bede de Herrer at huske paa — ved at udtale sig om det Punkt, som vi anfaae for vigtigt, paa samme Maade, som vi opfattede det, saa troer jeg, at Dommen over, hvorvidt det, der bydes til Aflysning derfor, virkelig tilfredsstillter os, maa overlades til os. — Der er fra en af de Herrer Jurister blevet udtalt en heel Deel angaaende Begrebet „Pact“, „privatretlige Kontrakter“ og beslige, men dette er blevet saa fuldstændig gjendrevet og saa herligt imødegaaet af Mænd, der ikke ere Jurister, at jeg ikke skal opholde mig derved.

Hvad det foreliggende Forslag angaaer, kan jeg aldeles ikke erkjende, at denne Kanalifering, naar man førte Banen ind i Landet til Fuldbro Mølle; skulde have en saadan Betydning, at vi deri kunne see et fuldstændigt Vederlag for borttagelsen af Punktet Ny Mølle; det forekommer mig netop, at man paa denne Maade just vilde forhindre det, som vi ønske udført. Have vi først anvendt Kapitaler for at opmudre disse Søer og grave Kanaler paa de Steder, hvor de ikke støde sammen, saa maa dette jo allerede være een Grund mere til, at man ikke skal forstærke Banen til Silkeborg og længere frem mod Nord. Hvad der af Andre er udtalt mod Sidebanen til Silkeborg, kan jeg slutte mig til; der fremtræder her det Mærkelige, som jeg vil bede de Herrer lægge Mærke til, at de to Forslag, som man af Hensyn til denne By har fremsat, og som skulde være tilfredsstillende for dem, der have holdt paa Ny Mølle, have foreligget her i Thinget og ere bleve forkastede netop af den samme Majoritet, som holdt paa Ny Mølle; her foreligge altsaa Forslag, der gaae ud paa at bortstafte Ny Mølle ved en af de to Banelinier, med Hensyn til hvilke disse Mænd iforveien have erklæret, at de fandt dem uhenfigsmæssige og stridende mod de Interesser, som de ønskede varetagne; det er det, som jeg ikke troer er Ret mod de Mænd, der holdt paa Ny Mølle, og hvis Stemmer man ikke kunde undvære for at faae Loven til at træde i Kraft. Jeg har med Forundring hørt, at man blandt Andet har bebrejdet mig, at jeg ikke skulde have Sands for Sparfommelighed

med Statens Midler; jeg troer, at det er en Besskyldning, som er meget uretfærdig; jeg har tvertimod ofte hørt den modfatte Besskyldning fremsat imod mig, saa at jeg forøvrigt kan være ganske rolig ligeoverfor den. Der faldt ifor-gaars en Yttring fra mig, som jeg ønsker at forklare lidt næriere, for at man ikke skal paa-beraabe sig den imod mig. Jeg sagde nemlig, at naar Ministeren, uden at forlange nogen ny Lov, lod Banen anlægge fra Horsens over Teshrup og Fuldbro til Ny Mølle og derfra til Aarhuus, saa har han opfyldt Loven; det er ganske vist, det har han ogsaa, men jeg vil rigtignok sige, at det saa er gaaet til den yderste Grænse af at give saa lidt som muligt af, hvad Loven havde tilfattet, idet man jo kun omtrent paa 5 Fjerdingvei eller 1½ Mil kommer til at gaae ind i Gudenaabalen, og Lovens Mening maatte dog vistnok være den, at Banen skulde føres paa en længere Strækning i den nævnte Dal, forinden den kom til Ny Mølle. Den høitagtede Kultusminister har iforgaars udtalt et meget haardt Ord imod mig; jeg vil ikke trætte det ærede Thing med at berigtige det, men jeg skal paa en anden Maade forsøge at gjøre det saaledes, at det skal ligge klart for, at den Besskyldning, han reiste imod mig, ikke har været grundet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rlein: Dersom den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) vil gjøre mig den Ære at gjennemlæse, hvad jeg har udtalt i aften, haaber jeg, at han vil komme til den Erkjendelse, at han ikke har havt saa megen Grund til at beklage min Mangel paa Opfattelsesøve eller paa Billighedspøelse, som han har troet; han vil da see, at Meget af det, som han troede fra min Side var rettet specielt imod ham, aldeles ikke gjaldt ham, men andre Medlemmer, og navnlig har jeg ikke anført, at han har gjort Brug af Ordet Kontrakt. Jeg sigtede derved til Udtalelser af et andet Medlem, ikke just ved denne Sags Behandling, men ved Behandlingen af den foregaaende Sag, nemlig til den ærede Rigs-